

Wellemann: Jeg skal tillade mig, skøndt Debatten allerede er langt fremtrykt, at gjøre nogle Bemærkninger om det Standpunkt, som jeg mener at burde indtage lige over for Finantslovsforlaget. — Jeg vil da tillade mig at hævde, at det nærmest maa være Regeringens og ikke dette Things Sag at overveje, om Nødvendigheden kræver Ændringer med Hensyn til alle disse Punkter, som jeg mener, at man nærmest bør betegne som administrative. Jeg tror at Finantslovsforlaget i sin Helhed ikke foreligger i en saadan Stikelse, at dets Beslagelse udætter vor Udøvelse for Fare, og derfor mener jeg, at der ikke foreligger nogen Opfordring for dette Thing til at gribe ind paa Punkter, som nærmest maa siges at staa under Regeringens udelukkende Ansvar. Jeg henregner dertil de forskellige administrative Bevilgninger, navnlig for de militære Ministeriers Bedkommende. Derimod indrømmer jeg, at der er et andet Punkt, der ikke har vakt lidt Tvivl hos mig og som jeg hører ogsaa har vakt Tvivl hos flere Andre, og det er nemlig Spørgsmaalet om Kommunitetets Tilbud til Universitetet. Det der bevæger mig til at holde for, at det heller ikke paa dette Punkt bør imod den hidtærende Kultusministers Udtalelse stilles noget Ændringsforslag, er ikke saa meget den Betragtning, som det erede 3die kongevalgte Medlem (Andre) fremkom med igaar, at det aldeles ingen Betjødning har, hvad der for en enkelt Gang i denne eller hin Henseende bliver fastsat ved Finantsloven, men det er mere den Betragtning, at man dog ikke ved at stille det Ændringsforslag, som der ene kunde være Tale om at stille, nemlig om at tage de 22,000 Rd. op igjen, vilde opnaa det, der paa dette Punkt egentlig skulde opnaas. I den Henseende maa jeg tiltræde, hvad der er yttret af det erede 6te kongevalgte Medlem (Fischer), at det er en ganske anden, anderledes omfattende Opgjørelse, der maa til, og derfor tror jeg, at det snarere vil præjudicere Universitetets Stilling i denne Sag, om der nu skulde anvendes en stor Kraft paa at faae dette Tilbud bevilget for næste Finantsaar, uden at der dog forøvrigt opnaaedes Noget som helst med Hensyn til Nedgjørelsen af Universitetets Stilling. Det er derfor ogsaa min Mening, at der for Landstinget ikke bliver andet Tilbæde at gjøre, end hvad vi maa gjøre for at hævde den Opfattelse af Finantslovens Renshed, som altid har været gjort gjældende i dette Thing. Jeg tror at der navnlig under de nyværende Forhold er Anledning til i Senhold hertil at stille det Ændringsforslag, der oftere er omtalt og som jeg et Medforslagsstiller af, nemlig et Ændringsforslag om at lade den Bestemmelse, der omhandler Væningstillaget, gaa ud af Finantslovsforlaget. Jeg kan ikke Andet end tro, at det væsentlig er af Mangel paa et bedre Sted, at Forlaget i det andet Thing er blevet indsat i Finantsloven; jeg kan ikke tro, at der kan skule

sig noget videre Principielt derunder. Jeg bestyrkes nderligere i denne Formening derved, at jeg ser, at der i det andet Thing er forelagt et Forslag til Lov om Forhøielse af Indvaldeforslagelser, altsaa et Emne af ganske tilsvarende Natur og vel endog af en meget underordnet Betydning i Sammenligning med det, der er bragt ind paa Finantslovsforlaget, der netop gives som en særlig Lov. Jeg kan ikke tro Andet end at det saaledes mere er en Tilfældighed, at dette Punkt, fordi der i Dieblisset ikke forelaa nogen anden Maade at hjælpe de Paagjældende paa, er kommet ind paa Finantslovsforlaget, og jeg mener derfor, at vi maa føle os opfordrede til at hjælpe det andet Thing til paa dette Punkt at bringe det korrekte Forhold tilstede. Det er derfor, vi have tilladt os at stille dette Ændringsforslag, som nu vil komme til nærmere Omtale under denne Sags 2den Behandling. Skulde det vise sig, at der virkelig skulde være Anledning til at lade en principiel Debat ubiville sig herom, vil der jo være Leilighed til under denne særlige Sags Behandling at fremkomme med, hvad jeg i saa Henseende maatte have at sige.

Formanden: Det erede Medlem omtalte et Ændringsforslag som allerede stillet. Dette er mindre korrekt; thi der kan selvfølgelig ikke være Tale om Ændringsforslag, førend denne Forhandling er sluttet. Det var naturligvis kun en lille Sinforsretthed.

Da ellers Sagen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovsforlagets Overgang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indtaltes til førstkommande Mandag Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om extraordinær Pensionshøjhelte for afskediget Intendant i Hærens Forplejningskorps, Krigsassesessor G. M. C. Meilinger, Ddm. og R. af D.“ (Lovforslaget findes i Tilleg. C. Sp. 274—72.)

Da Sagen begjærede Ordet, sattes Lovforlagets Overgang til 2den Behandling strax under Afstemning, og vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag